

Foundations of Halacha 9.3 - Brachot - Going from Place to Place

1. Gemara Brachot 51b

One who ate but did not recite an after-blessing: Bait Shammai says: He must return to his place and bless. Bait Hillel says: He may bless in the place in which he remembers. Until when may he bless? Until the time at which the food would be digested in his stomach.

One who ate... Said Rav Zvid – or Rav Dimi bar Abba: This dispute applies only when he forgot [to bless], but in a case where he deliberately neglected to bless, all hold he must return to his place and bless.

תלמוד בבלי מסכת ברכות דף נא עמוד ב

מי שאכל ושכח ולא בירך, בית שמאי אומרים: יחזור למקומו ויברך, ובית הלל אומרים: יברך במקום שנזכר. ועד מתי מברך? עד כדי שיתעכל המזון שבמעיו.

(דף נג עמוד ב) מי שאכל וכו'. אמר רב זביד ואיתימא רב דימי בר אבא: מחלוקת בשכח, אבל במזיד - דברי הכל יחזור למקומו ויברך.

2. Gemara Pesachim 101b

We bring a Tannaic source to dispute an earlier statement: *If [one makes] a change in position – he must recite a new blessing; a change in wine – there is no need to recite a new blessing.*

Rav Idi bar Avin sat before R' Chisda, and R' Chisda was saying in the name of R' Huna: That which was stated **a change in position – he must recite a new blessing** – was said only [regarding a move] from house to house, but from place, to place [one would not recite a new blessing].

...Furthermore, R' Chisda was sitting and saying in his own name: That which was stated: **a change in position – he must recite a new blessing** – was only said regarding items [of food] which do not need a blessing said after them in the place in which they were consumed, but items which need a blessing said after them in the place in which they were consumed - [one would not recite a new blessing], the reason being – he has returned to the original established meal. R' Sheshet says: Either case requires a [new] blessing.

תלמוד בבלי מסכת פסחים דף קא עמוד ב

מיתיבי: שינוי מקום - צריך לברך, שינוי יין - אין צריך לברך...

יטיב רב אידי בר אבין קמיה דרב חסדא, ויתיב רב חסדא וקאמר משמיה דרב הונא: הא דאמרת שינוי מקום צריך לברך - לא שנו אלא מבית לבית, אבל ממקום למקום - לא.

...ותו, יטיב רב חסדא וקאמר משמיה דנפשיה: הא דאמרת שינוי מקום צריך לברך - לא אמרן אלא בדברים שאין טעונין ברכה לאחריהן במקומן, אבל דברים הטעונין ברכה לאחריהן במקומן - אין צריך לברך. מאי טעמא - לקיבעא קמא הדר. ורב ששת אמר: אחד זה ואחד זה צריך לברך.

3. Rashi

regarding items [of food] which do not need a blessing said after them – such as water or fruit, that do not require a significant blessing in their own right, as do the Seven Species. In this case, since he stood up and went somewhere else, that is the end of his meal; this second sitting is another meal and he must make a blessing before eating. **But items which need a blessing said after them in the place in which they were consumed** – that is, a significant blessing in their own right, as do the Seven Species. Since he did not make an after-blessing before he left to go somewhere else, he went [intending] to continue the first meal. He can therefore make one after blessing on both sittings, and does not need to recite a new blessing before the second sitting. **He has returned to the original established meal** – That is, he is eating now having in mind the original meal, and intending to finish it.

רש"י מסכת פסחים דף קא עמוד ב

בדברים שאין טעונים ברכה לאחריהם - כגון מים או פירות, שאין טעונים ברכה חשובה בפני עצמן כגון שבעת המינים דודאי כיון דעמד והלך למקום אחר עמידתו זו היא גמר סעודתו, והן סעודה אחריתי היא וצריך לברך בתחלה. אבל דברים הטעונים ברכה לאחריהם במקומן - כלומר ברכה חשובה בפני עצמן כגון שבעת המינים, הואיל ולא בירך אחריהן ועמד לילך למקום אחר לסעוד על קביעות הראשון הלק, לברך אחריהם ברכה אחת על שתיהן ולפניהם נמי אין צריך לחזור ולברך. לקיבעיה קמא הדר - כלומר: על דעת סעודה הראשונה הוא אוכל עכשיו, לסיים סעודתו.

4. Gemara Pesachim 91b-92a (continued from before)

We bring a Tannaic source to dispute an earlier statement: *Members of a group sitting to drink together, who went out to greet a bride and groom: When they leave – they do not need to recite an after-blessing; when they return – they do not need to recite a blessing before eating. When does this apply? – when they left behind an individual [such as] an elderly or sick person. If this was not the case, When they leave – they need to recite an after-blessing; when they return – they need to recite a blessing before eating.*

The [proper explanation of the] reasoning is – regarding **items which need a blessing said after them in the place in which they were consumed**, when they [all] leave, they do not need to recite an after-blessing; when they return – they do not need to recite a blessing before eating. However, regarding **items [of food] which do not need a blessing said after them in the same place** – even according to the Rabbis [who, in the other instance, do not require someone to stay], When they leave – they need to recite an after-blessing; when they return – they need to recite a blessing before eating.

A Tannaic source was brought in support of R' Chisda: **Friends who were sitting to drink wine together, left and came back – do not need to recite another blessing.**

תלמוד בבלי מסכת פסחים דף קא עמוד ב

מיתבי: בני חבורה שהיו מסובין לשתות, ועקרו רגליהן לצאת לקראת חתן או לקראת כלה, כשהן יוצאין - אין טעונין ברכה למפרע, כשהן חוזרין - אין טעונין ברכה לכתחלה. במה דברים אמורים - שהניחו שם זקן או חולה. אבל לא הניחו שם לא זקן ולא חולה, כשהן יוצאין - טעונין ברכה למפרע, כשהן חוזרין - טעונין ברכה לכתחלה....

אלא טעמא - דבדברים הטעונין ברכה לאחריהן במקומן, דכשהן יוצאין אין טעונין ברכה למפרע, וכשהן חוזרין - אין טעונין ברכה לכתחלה. אבל דברים שאין טעונין ברכה לאחריהן במקומן - אפילו לרבנן, כשהן יוצאין - טעונין ברכה למפרע, וכשהן חוזרין - טעונין ברכה לכתחילה. ... תניא כוותיה דרב חסדא: **חברים שהיו מסובין לשתות יין ועקרו רגליהן וחזרו - אין צריכין לברך.**